

Motto:

Jednomu plave i olovo a
druhému se potopí i stéblo trávy

České přísloví, dosti pravdivé.

Číslo 124

Podzim

2018

ročník

XXXV

Vydáno dne: 21.srpna 2018

DOBŘÝ DEN!

Krajanský čtvrtletník v Kitcheneru, Waterloo a Guelphu

Narozen: 15.února 1972 v Kladně

Jaromír Jágr

Legendární hokejista

V letech 1990 - 2001

hrál za

Pittsburgh Penguins.

Od roku 2001 do roku

2017

za různé americké kluby,

Rok 2017 -2018

strávil v Calgary, člen klubu

Flames,

2018 se vrací do Kladna

Jaromír Jágr:

Jména E. Zátopek, M. Navrátilová a J. Jágr patří k nejpobulárnějším sportovcům známým po celém světě.. Jágrovo jméno je pobulární na americkém kontinentu a rovněž v Evropě. Píšeme o J. Jágrovi protože doufáme, že naši čtenáři se o něj zajímají a rovněž protože patří do současnosti. Na různých media zdrojích jsme naši spoustu informací, ale jsou to většinou historie různých mužstev, za která hrál, a my se snažili najít více o člověku Jágrovi a věřte nám, skoro to nešlo. O Jágrovi hlavně píšou kde hrál a jak byl placen.

Otec, Jaromír Jágr, vlastnil Kladenské hokejové družstvo, HC Kladno a tam jeho syn, Jaromír Jágr, začal bruslit když mu byly tři roky. Bylo jasné, že je fyzicky i duševně vysoce talentovaný pro sportovní činnosti. Bylo mu 17 let, když byl zařazen do Čsl. Narodního hokejového družstva.

Kromě bruslení a školy, Jaromír musel pomáhat na statku, který rodina vlastnila. Později řekl: " hokej je hračka proti práci na statku, tam se nemůžete zastavit". Jágr byl první český sportovec, který opustil republiku v 90tých letech legálně, aby hrál za NHL v Pittsburgu. Byl to nejmladší hráč, který kdy střelil gól během Stanley Cup Finals. Bylo mu 20 let.

Jaromír neuměl anglicky, když dorazil do USA, ale jako ve všem, snažil se úsilovně angličtinu naučit – na příklad referoval o počasí na radiové stanici WDVE v Pittsburgu, přestože jeho angličtina zadržávala a měl silný přízvuk. Kromě toho se naučil hrát hru Scrabble, jež je založená na znalosti slov, jen aby uspíšil své učení.

Jaromír si přivlastnil číslo 68, jež mu náleželo po celou jeho kariéru – vzpomínku na rok 1968, Pražské jaro, kdy se lid český pokoušel uskutečnit "socialismus s lidskou tváří". Jágrův dědeček zemřel ve vězení kam se dostal protože byl označen za "kulaka"

Přes 20 let hrál Jaromír profesionální hokej v mnoha amerických klubech, jeho poslední angažmá bylo v kanadském družstvu "Flames" v Calgary. Vydělal

(pokračování)

miliony dolarů, jeho přítelkyně byly krasavice. On sám je dodnes hezký muž, vysoký 191 cm, váží 100 kg.

J.J. hrál na pravém útočném křídle. Celý svůj život byl oddaný hokeji. Byl to jeho život, snad až posedlost. Jeho spoluhráči bez výjimky oceňovali jeho talent, vytrvalost a pocit zodpovědnosti, že každý hráč musí dát do hry to nejlepší co v něm je. Na ledě během hry byl spoluhráč, ale mimo hru vyžadoval tréninky i mimo stanovený čas a když se k němu nikdo nepřipojil, bruslil

a střílel na branku sám na opuštěném kluzišti. Byl příkladem, někdy až příliš důrazným vůči druhým. Bylo řečeno, že nikdy neupadl na ledě a když upadl, byla to strategie. Co nerad provozoval, bylo bruslení dozadu.

Když hrál za Flames v Calgary, utrpěl několik zranění, takže hrál jen v 22 zápasech, dal jeden gól a asistoval v šesti přihrávkách. Vlastníci družstva Jágrovi poděkovali a Jágr poděkoval zpátky za přátelské přivítání. To už byl rok 2018 a J. Jágr se vracel domů, do Kladna, kde nyní vlastní hokejové družstvo, jež založil jeho otec. Jaromír prohlásil, že chce hrát hokej do 50 let a zřejmě je dodnes dobrý hokejista.

Jeho zařazení mezi světovými hvězdami:

Jaromír Jágr hrál v 1733 utkáních za NHL

Gordie Howe hrál v 1767 utkáních

Mark Messier v 1756 utkáních

Patří k nejslavnějším hokejistům, kteří střílili nejvíce branek: tyčí se vedle

Wayne Gretzkého a MariaLemieux. Jágr sám řekl, že Gretzky a Lemieux byli nejlepší hokejistě, kteří se kdy octli na ledě.

O Jágrovi je spousta faktů a materiálu na různých wikipediích, googlu, etc.

Z české historie:

Nouzové kolonie:

Mnohá města po světě mají na okrajích "slam colonies", zde v Kanadě někdy zahlédneme v parcích primitivní obydlí t.zv. "homeless people", ale nezdá se, že se objevují v současnosti v ČR. Našli jsme fotografie i reportáže o nouzových koloniích, jež existovaly za první republiky.

Typická Kolonie.

Jak podotýkáme jinde, Češi mají nadání si dělat legraci z vážných věcí a vyjádřit to vtipem. A tak tyto kolonie se jmenovaly : "Rafanda", "Krejčárek", či "Na Židovských pecích", další "Na Slatinách", dokonce i "Údolí děsu" O těchto koloniích psali spisovatelé jako Karel Čapek, K.L. Kukla, většinou s úděsem nad chudobou, špínou, nemocemi. Kromě kritiky také objevili mnohé co mohli pochválit – snahu rodin si boudy zabezpečit, zařídit a téměř před každou boudou byl malý plácek, kde žena pěstovala pár mrkví či zelných hlávek.

Po I. Světové válce vládla v republice katastrofální bytová nouze. Tisíce vojáků se vrátilo, chtěli založit rodinu, ale nebylo kde bydlet. Máme obrázky jež ukazují jak lidé bydleli i ve skalách. Nejhorší situace se vyhroutily během krize v letech 1929 - 1933.

Budovalo se ze dřeva, papíru, latěk, z nalezených cihel. Největší zájem byl o maringotky a vyřazené železniční vagony.

Lidé si takový vagon omítli, někdy i vyzdili, polovinu oken zabeďnili. K vagonu si mohli přistavět kuchyňku a chodbu. Hlavní pokoj byl zpravidla obýván nájemníkem. Takový vagon stál až 700 Kč.

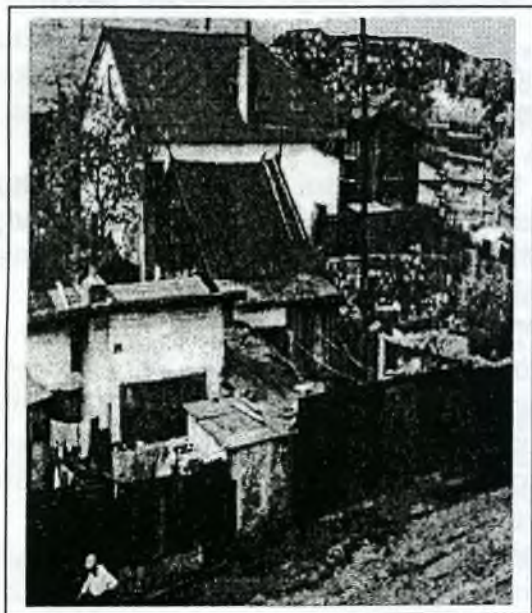
Velký problém nastal s dešti a plískanicemi. Kolem staveb bylo bláto, bahno, že ses v něm mohl utopit. Děti nemohly jít do školy, nepřivážely se potraviny, voda či mléko.

(pokračování)

Lidé si mohli pronajmout obecní pozemek za 100 korun ročně a na něm si postavit obydlí. Nejvyšší úroveň dosáhly dřevěné a zděné baráčky postavené přímo pražskou obcí – “Arizona” v Jinonicích, “Hliník” v Motole. Tato obydlí měla stojany na vodu, elektriku a i veřejné komunikace. Na některých domečcích byly i radiové antény.

V roce 1930 žilo v nouzových obydlích asi 25 000 lidí. Mnozí se snažili je vylepšit a zkrásnit. Lépe na tom byli ti, co měli nějaký příjem. Jedna pamětnice vzpomíná: “S kamarádkou jsme sbíraly “špačky”, tabák nechaly vysušit a pak jím nACPávaly dutinky. A námi “cpané” cigarety šly dobře na odbyt.”. Mnozí muži pracovali jako dělníci v průmyslu, ale také v obchodech a dopravě. Ženy pracovaly v továrně na pletené zboží v Michli nebo i v továrně společně s muži. Příjem byl také získáván z pronajmu postele či místnosti v domečku.

O situaci psaly všechny noviny. Politicky nejsilnější stranou u těchto obyvatel byla KSČ, dále sociální demokracie a v menšině národní socialisté. Území obepínající kolonie se nazývalo: “rudý pás kolem Prahy”. Ale nebyla to jen Praha, takovéto kolonie byly v městech Brně, Ostravě, Plzni, Kladně, Teplicích a i v Děčíně.

Po roce 1948 se vláda rozhodla zrušit nouzové kolonie v několika etapách. Obyvatelům byly nabízeny přednostně byty v moderních novostavbách na pražských sídlištích. O státem poskytovaném bydlení měli zájem především mladí lidé.

Z článku Lenky Bobíkové

Co se děje v republice: TYKEJME SI POVINNĚ:

Mnohé firmy v České republice dnes vyžadují, aby si zaměstnanci tykali a oslovovali se křestním jménem. Tato tendence samozřejmě vytlačuje tradiční pravidla etikety. Reklamy, televizní i tištěné běžně používají tykání v heslech “kup za dva, zaplatí jeden” nebo “dopřej si”.

K tomu se vyjadřuje ředitel reklamní agentury Miroslav Pomikala: “Oslovení je začátek konverzace. Ve styku s klientem si musíme ověřit okolnosti. Vykat středoškolákům, když jim nabízíme platební kartu, je blbost. Tykat padesátileté paní, která s vámi vyrazí na cestu, je nevychovanost.”

Po dvě staletí si Češi vykali ve formálních situacích. Vykání zakořenilo v 19. století pod vlivem rakousko-uherské monarchie a jejího důrazu na obřadné oslovování. Ani povinné soudružské tykání se nestalo normou a vytratilo se rychle ve prospěch zdvořilejšího oslovování. Lidé protestují proti tomu, aby se jim tykalo v obchodech – “tak paní, co budeš ještě chtít?”

Velký vliv má internetová komunikace, kde se prostě pravidla etikety nectí. Stejně tak působí znalost angličtiny, která nerozlišuje vykání či tykání, jenomže háček je v tom, že čeština nemá zájmeno, jež by nahradilo “Ty a “Vy”, kdežto angličtina používá univerzální “you”. Z tohoto hlediska vykání může znít jako přežitek. Etiketa, jež požadovala oslovení na základě pohlaví, věku a zkušenosti, přestává platit.

Většina evropských jazyků rozlišuje tykání a vykání. “Když si v pravěku sedal bojovník na místo vyhrazené jeho pozici v družině, dával tím najevo, že ví, jaký je jeho společenský význam”, vysvětluje Ladislav Špaček. “Kategorie významnosti jsou známy. Jsou to: žena, starší, nadřízený. Tykání navrhuje vždy společensky významnější osoba. Na pracovišti, tykání navrhuje jedině šéf. Také lze spojit vykání s křestním jménem. Nabídku tykání od společensky významnější osoby není možné odmítnout.” pokračuje pan Špaček. Do toho se vmísí Miroslav Pomikal z reklamní agentury Young & Rubican: “Navštívil jsem přednášku mezi fotbalovými fanoušky. Chlapíkovi, který se o mě staral, jsem nabídl tykání. Vše se změnilo – od té chvíle ‘vole a hele’ se objevilo v každé větě.”

Dopisy čtenářů jasně vyjadřují, že občané vesměs preferují ve formálních situacích vykání. Přesto asi tak v jedné či úvou generacích důstojné oslovení “Vy” zmizí z naší české, ohebné češtiny. Škoda.

Česká rčení:

Mnohá česká přísloví, pořekadla a i rčení mají základ v jiných kulturách, ale mnohá jsou vsutku "jen" česká. Typická česká rčení často připomínáme v "Mottu" na první stránce. Dnes si připomeneme několik rčení jejichž historie patří jinam, ale jsou dodnes používána v hovorové češtině.

Labutí píseň: Věří se, že labuť zpívá v posledních okamžicích než umře. K.H. Mácha v Máji veršuje: "Neb můj krásný věk, dětinství mého věk daleko odnesl divoký času vztek Mrtvé labutě zpěv, ztracený lidstva ráj to dětinský můj věk."

Hotentot: takto jsme nebo nazýváme někoho, kdo se zdá hloupý, neumí se vyjádřit. Je to přezdívka, kterou vymysleli nizozemští kolonizátoři pro domorodý kmen Khoínů, když na ně v jihozápadní Africe narazili a oni zůstali zkoprněli nad domorodým – jejich uším – koktavým jazykem.

Kout pikle: toto je hovorový výraz, když na někoho vymýšlíme nějakou nekalou věc. Pikle je pak množným číslem slova pikle, což byla malá středověká zbraň, která šla lehce ukrýt a pak někomu nepozorovaně vrazit do zad.

Houby s octem: Když byl Ježíš na kříži, římský voják mu na kopí podá napíchnutou houbu namočenou v octě, tedy něco co je spíše škodlivé a nepříjemné. Když o někom řekneme, že o něčem ví houby s octem, tak to znamená, že o tom nic neví.

Být v čudu: ČUD neboli Českomoravské úvěrové družstvo byl podnik, který nabízel půjčky. Jeden ze zakladatelů svou kempeličku okradl a s penězi zmizel neznámo kam. Ti, kteří přišli o peníze, hned věděli, že jejich úspory jsou v Čudu."

(Češi jsou ohromně vynalézaví na nová slova.: Tak víte kdo je to "hůlkaplaz?" důchodce, starý člověk u Česku! – vyčteno u Novém domově, ve článku pana Vstínského).

Co se děje u nás:

Filmové pondělky: Každé první pondělí promítáme v 19 hodin v budově Highland Place Retirement Living, 20 Fieldgate St., Kitchener. Program:

10. září: Účastníci zájezdu: Komédie podle románu M. Viewegha z roku 2006.

Na dovolenou u Jadranu vyráží náhodná skupinka cestujících. Průvodkyně Pamela se rozhodla "vytvořit z nich správnou partu".

1. října: Duše jako kaviár: Drama z roku 2004. Tři dvojice a jejich život plný zápletek. Hraje T. Wilhelmová, V. Cibulková, S. Rašilov.

5. listopadu: Kvaska. Komédie/muzikál z roku 2007. Dobrý příklad jak se dá zkombinovat útěk z vězení a muzikál. Hrají: L. Vondráčková, R. Hrušínský nejml.

3. prosince: Hotýlek v srdci Evropy: Rok 1993. Američan českého původu se vrací do vlasti. V Praze se má ujmout navráceného rodinného hotelu a najít si českou nevěstu. Hraje: M. Donutil, V. Žilková, P. Nárožný.

Oslava stého výročí vzniku republiky: Mississauga Symphony Orchestra:

Připomínáme 13. října 2018 koncert na oslavu 100 let založení Československa, naší drahé vlasti. Uslyšíme **Smetanovu Mou vlast, již bude dirigovat Michael Roháč.** Naše pobočka chce uspořádat autobusový zájezd a potřebujeme autobus naplnit dychtivými zájemci! Koncert

bude večer, vrátíme se před půlnocí. Cena vstupenek od \$ 36. Zatím máme pouze 10 zájemců a potřebujeme nejméně dalších deset, aby se vyplatilo objednat autobus.

PROTO PROSÍME, ABY JSTE SE nejpozději DO 10. ZÁŘÍ závazně přihlásili u ANDREI ŠEVČÍKOVÉ - KRČOVÉ na čísle 1-519 579-2683.

Letošní HIKE

se bude konat v sobotu 25. srpna. Zájemci, kteří se nejpozději do pondělka 20. srpna přihlásí buď na čísle 519 821 7996 anebo na sistanek@hotmail.com dostanou informace o času a místě srazu. Jako každý rok budeme mít několik tras různé délky a potom již tradiční potluck na naší zahradě.

Jana a Standa Staněk

SOKOL:

Doufáme, že začneme cvičit opět od 18. září, 2018. Každá cvičenka a každý cvičenec jsou vítáni a věříme, že protahování a cvičení na žíněnkách pomáhají nám všem bez ohledu na věk. Scházíme se ve **škole Elizabeth Ziegler, 90 Moore Ave S., Waterloo.** Cvičíme od sedmi do osmi hodin večer. Více informací dodá: **Jana Kargerová 519 664 3450** a rovněž **Marcela Lukavská 519 265 4141.**

Česká a Slovenská škola je otevřená každou sobotu od 9:00 do 11.30 hodin na adrese: St. Francis Campus, 154 Gatewood Rd., Wing A, Kitchener. Obě školy jsou úspěšné již několik let a učí děti hravou formou znát jazyk svých předků.

Informace o České škole dodá paní učitelka M. Pirová:

Mirka.Pirova@wcdsb a o Slovenské škole: paní učitelka Blanka Michale:
Blanka.Michale@wcdsb

Dárci: Do 31.7.2018
nám přispěli : Na
Dobry den: Blanka
Jírovcová, B. Tůma,
J. Jarsch, O. Vrablic

Na školy pro děti:
Blanka Jírovcová.

Moc Vám
děkujeme!

Blanka Michale
Sales Representative
Direct: 519.500.3316

Kúpa, predaj a prenájom nehnuteľností
Email: realestate@blankamichale.com

Vpravo dobrý, z leva tanky !

Byla to tragedie národa námi všemi milovaného. A přece, musíme přiznat, že tragické mraky se přehnaly, národ obstál a my zde, které ta tragedie vyhnala, jsme žili a žijeme plný život, obohacený jinou kulturou, jinými mravy, jinou řečí.

To jsou ironie osudu.

Ptali jsme se kolem, kde a jak lidé zažili 21.srpen.1968. Mnozí byli na dovolené v různých zemích, jako v Jugoslávii, či v Rakousku nebo v Anglii a ti se už domů nevrátili, až po mnoha letech. Mnohé ženy plakaly, že už neuvidí své rodiče a byli rodiče, kteří nechali děti doma a tak se musili rozjet zpátky.

Kratochvílovi, Josef, já, Eva a syn Vít jsme žili ve Veleni u Prahy. Veleň byla zanedbaná vesnička s blátem místo silnic, do Prahy se jelo autobusem. Nemůžeme se rozpomenout kdo na nás bouchal a křičel: "Vstávejte, jsou tu Rusové !". Někdo nás vzbudil v šest hodin ráno touto šokující zprávou a my vyběhli k silnici, kde vskutku jely tanky směrem ku Praze. Vojáci seděli nahoře na tancích, smáli se buď na nás nebo se nám posmívali? To nebylo jasné.

Nemohu si vzpomenout, jak jsme se dostali do Prahy, ale najednou jsme pochodovali s masou lidí až jsme došli k místu kde byl umístěn Ústřední Výbor KSČ. Tam nás bylo na tisíce a čekali jsme – nebo požadovali – zprávy o Alexandru Dubčekovi, generálu Ludvíku Svobodovi a poslanci Smrkovském.

Všude byly tanky s hloupoučce se usmívajícími vojáky. Už nevím jak jsme se rozešli. Vím, že přes noc jsme poslouchali rozhlas, který nás vyzýval měnit dopravní orientační cedulky, aby to zmátlo okupující vojáky. Končil projevem Alexandra Dubčeka a to jsme věděli, že už je všemu konec.

Tenkrát se to zdál konec. A hle, dnes si republika žije úspěšně, bez diktatury. Někdy škobrtá, ale chodí a někdy si i rázuje.

Pět našich sokolů cvičilo na XVI Všesokolském sletu v Praze v roce 2018:

Jana Kargerová nám popsala dojmy ze sletu. Myslíme si, že její čeština je dětsky roztomilá, ale ona své dojmy popisuje v angličtině, jež nám nedělá žádné velké potíže.

(Krátké shrnutí jejího článku v češtině najdete na konci tohoto příspěvku.)

Reflections on the XVI Všesokolský slet 2018:

Slet took place in Prague during the first week of July. From our local Sokol participants were: Jana and Standa Staněk, Jana and Jiří Karger and Marcela Lukavská. We joined the adults from Toronto, making a total of 17 in all. There were additional ten eager children..

In the Slet brochure, Ing. Hana Moučková, Chairwoman of the Czech Sokol organization, reminds us that "All-Sokol Slets have been held for 136 years and all of them involved nationwide manifestations experienced by literally the whole country."

The week began on Sunday, July 1st, with the traditional parade through the historical centre of Prague, beginning at 10.00 am in Wenceslas Square and ending after 1.00 pm in the Old Town Square. Fifteen countries took part in the Slet. The weather was fine and sunny, spirits were high, and a happy atmosphere prevailed. Participants in national costumes attracted much attention, as did those who gave impromptu vocal renditions of their folk songs or, in Canada case, the national anthem! Numerous brass bands from various Czech Sokol organizations, made the march very enjoyable and we were often greeted by people waving Sokol scarves or other Sokol mementos, as well as by many tourists who just watched the spectacle with great interest. It was a splendid start to the busy week.

Anyone who has ever participated in a Sokol Slet knows the effort, energy and above all the patience required to survive the long wait times, the initial chaos of assembling for practices, trying to familiarize ourselves with our positions on the huge field, the dress rehearsals and finally the programs, especially if standing in the hot sun or rain, but nothing beats the elation we felt when we finally marched into Eden Arena on

(pokračování)

Thursday evening and again on Friday afternoon, to thunderous applause. As members of the **Věrná garda**, over 1100 of us opened the Slet on Thursday, with our number **Princezna Republika** and closed the Slet on Friday afternoon. Our children were part of **Circus** and we were delighted by how well they performed. From tots to seniors, the field filled with every age group in color costumes and intricate props.

During the week of the Slet, all participants received free passes for public transport and this proximity to others gave us an opportunity to meet and talk with Sokols from other areas. We met some ladies from Vamberk and one from the group knew **Jitka Dvořáček** and from time to time other people approached us to pass on messages to their friends in Canada.

We especially loved the energy and exuberance of the young people, who supported every number with cries of appreciation and applause, not only during the performance, but also at the Sokol Gala, where Sokols performed many different kinds of sport activities, such as trampoline, gymnastics, ballroom dancing, bicycle acrobatics, and contemporary dance, performed by our Mia from Toronto. Some of us also applauded to the amateur group (Sokols) who performed in the Národní divadlo comedy "Naši Furianti".

Organization Sokol now offers roughly ninety fields of sports. A truly remarkable accomplishment for the organization, but also cultural and social activities are included. After watching the entire performances, it seemed that Sokol is undergoing a revival and we were thrilled that we had taken the opportunity to be part of it. The months of practices at home in our basement, under the guidance of **Jiří Karger**, were truly worthwhile. We are also thankful for the dedication of **Věra Tichý**, Toronto Sokol Prezident, and her daughter **Josephine**, in ensuring that Canadian participants received all the support they needed before and during the Slet. Jana Kargerová

Shrnutí.

16. Sokolský Slet v Praze se konal začátkem července letošního roku. Z naší odbočky na něm cvičilo 5 členů: Jana a Standa Staňkovi, Jana a Jiří Kargerovi a Marcela Lukavská. Všesokolské Slety se staly sokolskou tradicí, trvající již 136 let. Sokolský týden začal v neděli prvního července mohutným průvodem v historickém středu Prahy. Letos se účastnilo členstvo z 15 zemí. Počasí bylo slunečné, nálada výborná.

Vlastní cvičení začala ve čtvrtek na Eden Stadionu ve Vršovicích. Cvičenci byli vítáni vřelým potleskem když vstupovali na cvičiště. Cvičení se vesměs libila. Naše skupinka, která byla součástí **Věrné Gardy** (asi 1100 starších cvičenců) cvičila skladbu "**Princezna Republika**". V pátek cvičení pokračovala. Všechny věkové skupiny měly svou příležitost. Slet v Praze byl opět velkým úspěchem **SOKOLA!**

Dodatečně nám přišel dopis od paní učitelky Mirky Pirové o škole, který otiskujeme i když některé údaje se opakují.

Česká a Slovenská škola bude opět otevřena všem dětem od 4-13 let a to od 15.září každou sobotu od 9-11:30 hodin na adrese: St. Francis Campus, 154 Gatewood Rd., Kitchener, Wing A. Zájemci se mohou kdykoliv zaregistrovat online a to na stránkách St. Louis Adult Learning and Continuing Education Centres, stlouis.wcdsb.ca (programs/international languages). Česká a Slovenská škola úspěšně běží již několik let, kde se hravou formou děti učí jazyk a tradice svých rodičů a prarodičů. Pro bližší informace můžete kontaktovat paní učitelku České školy, paní Pirovou: Mirka.Pirova@wcdsb.ca a paní učitelku Slovenské školy, paní Michale: Blanka.Michale@wcdsb.ca .

Dne 8.září je den otevřených dveří kdy děti s rodiči se mohou přijít seznámit či uvítat s paní učitelkou a to v době od 9-11:30 hodin na adrese:St Francis Campus, 154 Gatewood Rd., Kitchener, Wing A.

XXX

Náše odbočka bude pořádat zájezd na divadelní představení Nového divadla, na hru Antonína Procházky "S tvou dcerou ne". Hra se hraje ve dnech od 2.11. do 4.11.,my pojedeme v neděli. přihlašte se u Jany Kargerové 1-519 664 3450. V hlavní roli hostuje Petr Nárožný.

Máme starý český kalendář na počasí.
Některá přísloví platí dodnes.

- 2.září: Na svatého Štěpána krále, je už leta namále.
- 7.září: Teplé září – dobře se ovoci i vínu daří
- 8.září: Panny Marie narození – vlaštoviček rozloučení
- 14.září:Po svatém Kříži, podzim se blíží
- 16.září: Svatá Ludmila deštěm obmyla
- 17.září: Ozve-li se v září hrom, bude v zimě zavát každý strom
- 19.září: Když dlouho listí nepadá, tuhá zima nám nastává
- 26. září: Když je vlhko v září, v lesích houbám se daří

Zdraví a jídlo:

(Doufáme, že neodradíme nikoho od čtení tohoto článku i když je v angličtině. Report obsahuje mnoho technických výrazů, jez bychom přeložili dosti neuměle. .Převzato z NY Times, January 2018)

Brain Surgery in 3D: Lennox Hill in Manhattan is the first hospital in the USA to buy videomicroscop, which helps neurosurgecns to operate inside the brain. The brain is enlarged on 140 cm monitor and all the instruments look as big as hockey sticks.

The first patient on whom they employed this device, was Anita Roy, 66 years old. Her problem was that the blood did not go smoothly to the left side of her brain and dr. Langer had to perform bypass surgery on slender, delicate arteries to restore the circulation. The device is also much more easier for the doctors to observe and to work on those delicate blood vessels. The surgeon has to stitch together arteries that are only a milimeter in diameter. Costs? \$400,000.

Nevím zda pro nás, ale tento vynález může pravděpodobně pomoci mnoha lidem.

Z českého časopisu Blesk přetiskujeme nadšený článek o vynikajícím ovoci – meruňkách. Tak co nám o meruňkách říkají

Proč jsou meruňky oranžové? Protože obsahují betakaroten – provitamin, který pomáhá absorbovat slunce. Z jader se lisuje olej, který obsahuje mnoho vitamínů. Hlavní vitamín je B17, laetril. Je doporučeno dostávat 100mg vitamínu B17 denně. Průměrné semeno meruňky obsahuje 4-5mg vitamínu B17.

Další ovoce, jež je doporučováno jsou ostružiny. Ve světě je na dva tisíce druhů ostružin. Jejich význam kromě chuti tkví v jejich schopnosti působit jako antibiotika. Tato rostlina se přizpůsobí jakýmkoliv klimatickým podmínkám, roste i v arktických oblastech. Ostružiny obsahují třísloviny, vitamín C a B, minerály draslík, hořčík a železo.

Dobří lidé žijí mezi námi:

Každý den hledám ve zprávách nějakou dobrou událost, dobrý skutek, dobré lidi. Někdy – jen když jedna/jeden dělá pořádně svou práci, tak z toho vyjde mnoho dobrého. Všichni si asi pamatujeme co se událo v Thajsku, v červnu tohoto roku – záchrana 13 chlapců ze zaplavené jeskyně. Je to zázrak. Trochu jako bylo bezpečně přistání letadla na řeku Hudson asi před třemi lety, které zachránilo mnoho lidí..

Thajsko: 12 chlapců, kteří hráli fotbal a jejich učitel se uchýlili do jeskyně před prudkým deštěm. Stalo se to 28. června. Věk chlapců je 11 až 16 let. Učitel je 23 let. Jenomže déšť byl monsun, zaplavil jeskyni a tak skupina couvala před povodní víc a víc do hloubi jeskyně. Terén byl namáhavý, úzké proláčky, tma, balvany v cestě – skupina zacouvala přes 4 kilometry do jeskyně.

Když se chlapci nevrátili, začalo se pátrat kde jsou. Z celého světa se shromáždili znalci jeskyní, potápěči, dobrovolníci. Trvalo to 10 dní než objevili chlapce, kde jsou. Učitel rozdělával jídlo co s sebou měli a učil chlapce jak meditovat. První fotografie ukazují chlapce, kteří se plaše usmívají. Odborníkům se podařilo spustit vodu a jídlo dolů chlapcům a potom po několi dní se snažili naplánovat jak je dostat ven. Jeden potápěč dopravoval kyslíkové bomby do jeskyně a došel mu kyslík a on tam zemřel. 90 zachránců se sešlo u jeskyně pomoci.

Přípravy na záchranu chlapců trvaly osm dní. Šestý den se jim podařilo zachránit 4 chlapce, sedmý den další 4, osmý den posledních pět. S každým chlapcem šli 2 odborníci, jeden vpředu, druhý za ním. Trvalo několik hodin každého vysvobodit.

Ano, bylo to riskantní a lidé byli ochotni to udělat, protože hrozily monsunové deště a to by znamenalo, že by chlapci byli uvězněni v jeskyni několik měsíců. Chlapci byli jeden měsíc v nemocnici na pozorování. Po propuštění byli vráceni do svých rodin, později posláni do budhistického kláštera, pro spirituální vyrovnání.. Všichni se zdají být v relativně dobrém stavu.

S Thajskem se radoval celý svět.

KRAJANSKÁ TELEVIZE:**Česká TV NOVÁ VIZE**

Každou sobotu v 10 hodin ráno

Každou středu v 7:00 ráno

Každý čtvrtek ve 23.00 večer

Na stanici OMNI 1(kanál 47, kabel 4)

e-mail:novavize.ca@gmail.com

Slovenská TV SLOVENSKÝ SVET

Každou sobotu v 10.30 ráno

Každou středu v 7.30 hodin ráno

Na stanici OMNI 1(kanál 47, kabel 4)

e-mail:slovenskysvet@gmail.com

Redakční rada **Dobrého Dne** se těší na Vaše komentáře. Všechny příspěvky pečlivě čteme. Oceňujeme, když nám občas pošlete finanční podporu, protože náklady se každým rokem zvyšují. Jestliže DD nečtete – dejte nám vědět a my Vás vyřadíme z adresáře. Také můžete napsat na obálku: "Back to the sender" a poslat zpět.

Šeky vyplňujte takto; Pay to the order of Czech and Slovak Association of Canada (dřívější určení C.A.C. banka neuznává) : a adresujte na Czech and Slovak Association of Canada, K-W-G branch, 550 King St. N. PO 42053, Waterloo, ON, N2L 6K5 , Canada

Pište nám na adresu:

Eva Kratochvíl, 59 College Ave W

Guelph, ON N1G 1S1, Canada

e-mail: ekratoch@sympatico.ca

telefon: 519 821 3321

Redakční řadaLída Baušová, Lída Dejmková, Jiří Karger, Jiří Kořistka, Marie Lomicová.
Manželé Paldusovi**Zodpovědná redaktorka:** Eva Kratochvílová**Výtvarní umělci:** Lída Baušová a Ing. Josef Kratochvíl